

esse ved at være blandt de Stater, der gaar i Spidsen for at forhindre den forfærdelige Jagt paa vilde Fugle, som finder Sted i de tropiske Egne og andre Steder, hvor der ikke er nogen som helst lovordnet Adgang til at gribe ind derimod.

De Anker af juridisk Natur, som den højtærede Minister gjorde gældende, skal jeg ikke opholde mig ved; den Side af Sagen tror jeg, vi let kommer ud over.

Efter at jeg nu har omtalt disse enkelte Bestemmelser i Lovforslaget og den Kritik, den højtærede Minister har fremsat, har jeg dermed ogsaa omtalt det meste af det, som andre Talere har fremført. Der er kun nogle enkelte Ting, jeg endnu skal opholde mig ved. Det ærede Medlem for Holstebro-Kredsen (Mølgaard-Nielsen) gjorde gældende, at Brugen af Optømme paa Hesten kunde være nødvendig. Det er meget muligt, og der er jo heller ikke noget i Vejen for at indsætte en Bestemmelse i § 5, ifølge hvilken Optømme er tilladt, naar det er nødvendigt af Hensyn til Arbejdet. — Det ærede Medlem for Bornholms Amts 2den Valgkreds (Kofod) udtalte sig for Anvendelsen af Skyklapper. I saa Henseende er han ikke enig med mig og for øvrigt heller ikke med sin Partifælle, det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen), som ogsaa midt i al sin Utilfredshed med Lovforslaget syntes godt om Forbudet mod Skyklapper. Jeg tror, at en Hest, der kan overse Vejen og se alt, hvad der foregaar, ikke vil være udsat for at blive sky i den Grad som en Hest, der kan skimte det, der ligger paa dens Vej. Den Hest, der kan se en Bil helt og fuldt ud, bliver maaske knapt saa bange som den, der kun kan skimte den. Ovre i Jylland bruger man saa godt som ikke Skyklapper. Det er kun her paa Øerne, man endnu bruger dem, og da det i Virkeligheden er en Indretning, som i høj Grad er til Gene for Hesten, som er upraktisk og skader Dyrets Øjne, synes jeg, at man meget godt i et Forslag, der angaar Dyrebekyttelsen, kunde optage en Bestemmelse, der indeholder Forbud derimod. — Det ærede Medlem for Bornholms Amts 2den Valgkreds mente, at det var uheldigt at indsætte en Bestemmelse om, at Staten skulde gribe ind i Assurance-selskabernes Forhold overfor de syge Dyr. Han mente ikke, at

det juridisk set kunde lade sig gøre. Jeg tror det er aldeles utvivlsomt, at vi i en saadan Lov meget vel kan regulere Assurance-selskabernes Forhold overfor de syge Dyr.

Jeg vil dernæst gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen). Det ærede Medlem har, synes jeg, Grund til at være glad ved dette Lovforslags Fremkomst, bl. a. fordi han derved har faaet Lejlighed til her at holde en af sine sædvanlige muntre og for øvrigt ogsaa i flere Maader interessante Taler. Jeg skal imidlertid ikke, ogsaa af Hensyn til Tiden, følge ham i alle de Enkeltheder, han kom ind paa. Det ærede Medlem begyndte med at sige, at jeg ikke havde Ret, naar jeg havde gjort gældende, at jo højere Kulturen stiger, desto større bliver Raaheden overfor Dyrene. Jeg motiverede dette bl. a. ved at sige, at jo mere Arbejdet forceres og som Følge deraf Dyrene skal gaa med i Menneskenes Arbejde, desto mere vil Dyrene blive overanstrengt, og naar det har været nødvendigt i vor Tid at gennemføre ret omfattende Sikkerhedsforanstaltninger med Hensyn til Menneskenes Arbejde, forekommer det mig, at det ogsaa er paa sin Plads at gennemføre lignende Foranstaltninger for at spare Dyrene for Overanstrengelse. Det er jo meget muligt, at den almindelige Befolknings Forhold overfor Dyrene som Følge af den stigende Oplysning er fuldt saa godt nu, som det har været tidligere, men vi ser dog, hvorledes Tidens Raffinement medfører saadanne Udskejelser som Kupering af Heste, Kapunering, Vivisektion o. s. v. Jeg tror derfor, at jeg er i min fulde Ret til at sige, at med den stigende Kultur stiger ogsaa Hensynsløsheden og Brutaliteten overfor Dyrene. Naar det ærede Medlem gjorde gældende, at Heste ikke overanstreges, naar man bruger Biler, saa er det selvfølgelig rigtigt nok, men der bruges Heste alligevel, og Dyrene bruges fremdeles i Menneskets Tjeneste, saaledes at dette ikke er noget som helst Argument mod den Paastand, vi har fremført. — Saa kom det ærede Medlem ind paa forskellige Enkeltheder i mit Foredrag og sagde, at det var en forkert Maade, jeg havde beskrevet de saakaldte Pælesakse paa, men efterhaanden som det ærede Medlem skred frem i sin Forklaring af, hvad en Pælesaks